. 1899 [illegible] Zaterdag 5 [illegible] 1930. [illegible]

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Blad verschijnt elken Zaterdag.
[Abon]nementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba [en] de Bovenwindsche eilanden per drie maanden [f] 2.— bij vooruitbetaling.

[illegible] VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER: R. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar f. 10.—
Afzonderlijke nummers f. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 [illegible]
ken regel meer 7½ cts.

De Raadzitting van 8 Mei.

IV.

De Heer **van de Veen Zeppenfeldt.**

Mijnheer de Voorzitter. Het geachte lid Winkel heeft gesproken over [sa]menstelling van den Koloniale[n] [Raa]d.

[D]it brengt ons noodzakelijker wijs [op] het terrein van het kiesrecht. [Ik] moet er daarom ook even over [spr]eken. Het is een moeilijk vraagstu[k], een lastig probleem.

[V]ant men moet niet vergeten, dat [d]e Kolonie uit twee groepen eilan[den] bestaat, die ver van elkaar [gel]egen zijn, en dat bij eene herzie[nin]g van het wetgevend lichaam [er]voor moet gezorgd worden, dat [d]e eilanden er in vertegenwoor[di]gd zijn.

[G]ebeurt dit niet, dan blijven, [wa]t dit punt betreft, alle grieven [en] klachten bestaan en bereikt men [te]r slot van rekening niets.

[I]s hiervoor eene bevredigende [op]lossing gevonden, dan rijst de [vr]aag, hoe wordt men lid van [d]at College? En dan moet ik er [o]p wijzen, dat het census-kiesrecht [te]genwoordig door bijna niemand [m]eer wordt verdedigd. Dit stand[p]unt is bij het verdwijnen van [de] [aristo]cratische ideeën en het dreigen [v]an revolutionnaire woelingen zoo [g]oed als geheel verlaten.

In dezen democratischen tijd wordt [d]e meening verkondigd, dat men [n]iet stemt, omdat men geld bezit, [m]aar omdat men burger is. Het [f]eit, dat iemand kapitaal heeft, stelt [h]em in staat zich weelde en genie[t]ingen te veroorloven, waarvan een ander zich moet onthouden, maar mag niet van invloed zijn in het openbare leven. Men erft soms geld van zijne ouders of van een suikeroom en dan krijgt men bovendien een ander privilege. En ook op dit eiland hebben democratische ideeën ingang gevonden. De nietbezittende klasse weet, dat, ofschoon zij geen belastingbiljet thuis krijgt, zij toch ook bijdraagt tot het bijeenbrengen van de koloniale middelen.

Het is de nietbezittende klasse bekend, dat de invoerrechten en accijnzen, die wij kort geleden beduidend verhoogd hebben, door de kooplui en winkeliers worden afgewenteld op den consument, en dat deze ook berekend is in den prijs van een kan meel en een borrel. Ook de grondbelasting en zelfs de gebruiksbelasting, die de kooplui en winkeliers voor hunne winkels en pakhuizen betalen, wordt op de koopers verhaald. Het kan niet anders en zoo hoort het ook.

Maar dit alles is ook de nietbezittende klasse bekend, en indien bij eene reorganisactie hiermede geen rekening wordt gehouden, wordt de nieuwe regeling een bron van twist en een kiem van ontevredenheid en misnoegdheid.

En ik mag in dit verband er ook de aandacht op vestigen, dat zelfs het enkele feit dat iemand niet kan lezen en schrijven, op zich zelf geen reden behoeft te zijn om hem uit te sluiten.

Natuurlijk kan een analphabeet niet op de thans gebruikelijke wijze stemmen. Maar kort geleden las ik in de Hollandsche kranten een artikel over een practischer stemmenthode.

In de daarvoor ingerichte afgesloten ruimte zijn, in den vorm van een langwerpige tafel, aangebracht zoovele vakken als er partijen in het geding zijn. Elke partij kiest zich de officieele kleur, waarvan de vakken voorzien zijn. De stemmer plaatst zich voor zijn partijvak en steekt zijn kaart door een gleuf. Wordt de zaak op deze wijze geregeld, dan kan de anal-

[illegible] heeft [illegible] kan hij zijn stem niet op een [illegible] als [illegible] brengen, [illegible] tot de [illegible] gelaten worden.

Ik zal echter niet dieper op dit onderwerp ingaan, omdat de behandeling van deze begrooting [illegible] daarvoor niet de meest geschikte gelegenheid is.

Het geachte lid Winkel heeft hee[l] ook gehad over priesterdwang. Zelfs als men zich op zijn standpunt plaatst, is het niet goed gezien dit punt in zijne redevoering te betrekken. Want als ik het geachte lid goed begrijp, is het hem er om te doen te laten zien, dat het kamerlid van Kol niet veel van Curaçao af weet. Welnu dan moet men zich bepalen tot dingen, waaromtrent alleen het eens zijn en waaromtrent er eenstemmigheid bestaat. Doet men dit niet, maar haalt men er ook feiten en toestanden bij, waarover reeds hier in den boezem van den Raad verschil van gevoelens heerscht, dan lokt men tegenspraak uit en verzwakt men zijn betoog.

Zooals bekend, neem ik op politiek gebied een geheel ander standpunt in als het geachte lid Winkel, en gevoel ik mij daarom verplicht van mijne afwijkende meening te doen blijken.

Mijnheer de Voorzitter: Veel, heel veel, heeft de kolonie te danken aan de Roomsch Katholieke Missie.

Zij toch heeft steeds alles voor de kolonie gedaan wat haar maar eenigzins mogelijk was.

Met de middelen, welke haar ten dienste stonden, heeft zij steeds gezorgd voor de verspreiding van beschaving en ontwikkeling, reeds in den slaventijd, toen de eene mensch als het eigendom van den ander werd beschouwd en niemand zich het lot dier ongelukkigen aantrok.

Op den ingeslagen weg is zij blijven voortgaan en heeft altijd naar beste krachten de taak vervuld die zij zich voor oogen gesteld heeft.

En voor de diensten vrijwillig door de Missie verricht, is zij nooit naar behooren beloond geworden, terwijl zij toch bij de vervulling van hare taak hulp en steun noodig heeft, waarop zij terecht aanspraak mag maken.

De Heer Mr. **Ch Ellis.**

(In het eerste gedeelte zijner rede besprak de Heer ELLIS de kwestie van Scheiding van Kerk en Staat, als antwoord op den Heer H. STATIUS MULLER.

Wij stellen ons voor deze kwestie later afzonderlijk te bespreken.)

Mijnheer Voorzitter. Naar aanleiding van de opmerkingen van het geachte lid Muller aangaande de uitkeeringen aan het Sint Elisabeth's Gasthuis en het krankzinnigen gesticht, zou ik dit willen zeggen. Vooreerst het Gasthuis. Het uit te keeren bedrag moet in de eerste plaats dienen voor *voeding* van de gouvernementspatienten. Of de zieke niet van alles mag hebben of een dunr diéét moet houden, het doet er niet toe; het uit te keeren bedrag is steeds een gulden per persoon per dag. — Dat bedrag moet ook dienen voor *kleeding*.

De arme patienten hebben meermalen slechts oude en versleten kleeren en moeten behoorlijk worden gekleed; en de lui die zoo van de straat worden binnengebracht, hebben dikwijls niet veel meer dan een vuil pak aan het lichaam, vergeef mij het woord, Mijnheer de Voorzitter, te vies soms om aan te raken. — Dat bedrag moet ook dienen voor *ligging*. Er moet gezorgd worden voor bedden en zindelijk beddegoed, voor ruime lokalen en verlichting. — Dat bedrag moet ook dienen voor *verpleging*. De verpleegsters moeten ook bestaan. Aan reiskosten en uitzet voor 7 nieuwe zuster- verpleegsters is vorig jaar ruim f 6 000.— betaald. De vergelijking met de gevangenis en

[illegible] op het [illegible] daar [illegible] voor den [illegible] zelf. [illegible] wordt [illegible] f 11 000— [illegible] het [illegible] f 14 000— [illegible] den bouw van [illegible] of de kliniek. Maar als het St. Elisabeths Gasthuis [illegible] [illegible] vlugge [illegible] maar [illegible] wat moet [illegible] dan komen? Het gouvernement geeft er geen [illegible] voor [illegible] verbouwing of bijbouwen [illegible] het onderhoud [illegible] heel wat uitgaven [illegible].

Het onderhoud van de krankzinnigen, waarin [illegible] zijn ondergebracht, komt ten laste van het gouvernement, dat [illegible] aan de verpleegsters een dagelijksche uitkeering even hoog als de uitkeering voor een krankzinnige zelf. In de uitkeering voor den krankzinnige is inbegrepen [illegible] voeding, kleeding, ligging. Juist [illegible] er betrekkelijk veel krankzinnigen zijn en juist omdat zij [illegible] gewonen volkskost krijgen, [illegible] daarom [illegible] met dat bedrag rondkomen. Het gouvernement draagt niets bij in de [illegible] voor meubilair, keukengereedschap en wat dies meer zij. En dan moet men ook rekening houden met de vernielzucht van [illegible] krankzinnigen. Hun kleeren scheuren zij stuk en [illegible] zij [illegible] waar zij op liggen, maken [illegible] stuk, [illegible] in de geëmailleerde borden en mokken slaan zij deuken, soms bijten of trappen zij er op, zoodat die dingen in korten tijd onbruikbaar worden. Hiervoor wordt niets extra's berekend. In de gevangenis en de kliniek komt dit niet voor. Bij den ongehoord hoogen prijs van levensmiddelen en huishoudelijke artikelen, nu alles peperduur is, is het m. i. zelfs een heele toer om klaar te komen. En daarom ben ik van meening, dat de uitkeering absoluut niet te hoog is.

Het geachte lid Muller maakt nog al graag vergelijkingen, schijnt het. Eene vergelijking had ik intusschen gaarne gehoord. Misschien waren de cijfers den geachten spreker ook niet bekend, de uitgaven worden niet op de koloniale, maar op de staatsbegrooting verantwoord. Ik bedoel eene vergelijking met het garnizoen. Bij onderzoek is mij gebleken, dat tegenwoordig f 1 40 toegestaan is voor voeding van de militairen per man per dag. Alleen voor voeding, Mijnheer de Voorzitter; want kleeding, ligging, huisvesting, verlichting enz. is daar *niet* onder begrepen. Een paar jaar geleden werd nog iets meer dan de helft van dat bedrag daarvoor uitgetrokken.

Maar ik zoek mijn kracht niet in vergelijkingen. Om te weten te komen hoeveel het gasthuis uitgeeft, ben ik in het gasthuis zelf een onderzoek gaan instellen. Ik heb daar gezien wat de gouvernementspatiënten krijgen; ik heb daar gehoord hoeveel voor dat alles betaald wordt en ik heb mij overtuigd, dat mij geen hoogere prijzen zijn opgegeven dan men tegenwoordig voor die artikelen berekent. Welnu, het is mij toen bij persoonlijk onderzoek gebleken, dat het eenvoudig niet voor minder kan.

Wie dat vergt, vergt het onmogelijke. Vorig jaar is in het gasthuis besteed aan vleesch voor bijna f 11.000; aan meel voor f 10.000; aan boter, melk en eieren voor f 16 500; thans wordt er maandelijks voor ruim duizend gulden aan versche en gecondenseerde melk verbruikt; zoo zou ik kunnen door gaan. En men werpe mij niet tegen, dat dit alles voor de klassepatiënten is; want er zijn er gemiddeld 30 klassepatiënten en gewoonlijk een stuk of 150 onvermogenden.

En niet alleen, dat het gouvernement er goedkoop afkomt, de

gouvernementspatiënten worden in [het] St. Elisabeths gasthuis zeer goed verpleegd. De Zusters, die haar leven aan de naastenliefde hebben gewijd, maken geen onderscheid tusschen groot en klein, arm en rijk, aanzienlijk en gering.

Met evenveel liefde en toewijding verzorgen en behandelen zij kapitalisten, zoowel als bedelaars. En zij, die geregeld in het gasthuis komen, kunnen daar dikwijls oudpatiënten zien, onvermogenden die de Zusters komen bedanken voor de liefdevolle verpleging hun in het gasthuis ten deel gevallen.

De heer **J. Sutherland.**

Mijnheer de Voorzitter! Mijn geacht medelid, de Heer Winkel, heeft het zoo even gehad over het kiesrecht en de verplegingskosten in het Sint Elizabeths Gasthuis. Aan dit laatste onderwerp heeft mijn geacht medelid Muller ook een niet onbelangrijk gedeelte zijner rede gewijd.

Aanvankelijk was ik van oordeel dat de Heer Winkel een voorstander was van het algemeen kiesrecht en de meening van mijn geacht medelid Zeppenfeldt was toegedaan, zoo juist uitgedrukt, dat men niet kiest omdat men geld heeft, maar omdat men burger is. Doch tot mijn groote teleurstelling moest ik vernemen, dat de Heer Winkel een stelsel verdedigt, waardoor een zeer groot gedeelte der burgers belet wordt de stembus te naderen en dus onder curateele wordt gesteld.

Jaren geleden heeft de Heer Chumaceiro, naar aanleiding van een artikel van den Heer Hamelberg, waarin deze beweerde, dat wij niet rijp waren voor het kiesrecht en dat de invoering van dat recht Curaçao tot het kannibalisme zou voeren, een brochure uitgegeven, waarin het kiesrecht voor Curaçao met warmte bepleit werd.

Algemeen was men toen hier van oordeel dat de heer Chumaceiro gelijk had, doch onmiddellijk is er verschil van meening ontstaan. Neemt men het censuskiesrecht aan, dan geeft men dat recht aan enkele gegoeden, ten nadeele van de massa der bevolking, zoo beweerde men aan de eene zijde. Voert men daarentegen het algemeen kiesrecht in, dan steit men de macht in handen van de Roomsch Katholieke priesters, die door hun invloed op de bevolking de zaak in hun voordeel zouden leiden, aldus was de bewering aan de andere zijde. — Het kiesrecht is niet gekomen.

Thans echter, zegt de Heer Winkel, zullen wij het kiesrecht niet krijgen omdat de missie daardoor [illegible] gebaat zal worden, [illegible] zijn bewering, dat de priesters bij eene eventueel invoering van het kiesrecht ondervinden zullen, dat zij niet met makke schapen te doen zullen hebben. Dus, het kiesrecht krijgen wij niet, omdat de missie daardoor niet gebaat zal worden en het kiesrecht krijgen wij ook niet, omdat daardoor de invloed der Roomsch-Katholieke priesters grooter zal worden.

Mijnheer de Voorzitter. Het is dus niet de vraag of wij kiesrecht moeten hebben of niet, het gaat alleen om een stelsel te vinden, waardoor de Roomsch Katholieken zooveel mogelijk achteruit gesteld kan worden.

Volgens zeggen van den Heer W. is de Gouverneur onder den invloed van de Roomsch Katholieke priesters; getuige de verhooging der verplegingskosten door den Gouverneur aan het St. Elizabethsgasthuis gegeven. Mij is niets bekend, dat men er hier die meening op nahoudt, integendeel, ik was zelf in de gelegenheid te ondervinden, dat de Gouverneur zelfstandig en onafhankelijk optreedt en heb ik ook dikwijls hooren zeggen, dat de Gouverneur, ofschoon hij Roomsch Katholiek is, hij toch de priesters niet gelijk geeft, waar hij anders denkt dan zij.

Ook het voorbeeld door den Heer Winkel gekozen om zijn bewering te staven, is niet gelukkig. Iedereen klaagt toch wegens de buitengewoon hooge prijzen van de eerste levensbehoeften en kleeren. Is het dan te verwonderen dat de Gouverneur ook de klachten van het Gasthuis gehoord heeft en in gemoede en billijkheid geoordeeld heeft dat eene verhooging der verplegingskosten een gebiedende eisch is der rechtvaardigheid?

Neen, Mijnheer de Voorzitter, hierdoor heeft de Gouverneur geen blijk gegeven, dat hij onder den invloed staat van wie ook, integendeel, hierdoor heeft Zijne Excellentie het duidelijkste bewijs gegeven van zijn onafhankelijkheid en rechtvaardig oordeel. Een woord van hulde mag hier dus niet achterwege blijven, dat Zijne Excellentie zich niet heeft laten weerhouden door vrees der antikatholieken om, zij het in geringe mate, tegemoet te komen aan de billijke eischen der liefde-zusters.

Men tracht door vergelijkingen aan te toonen dat het uitgetrokken bedrag te hoog is, doch men staart zich daarbij blind op de be-

wering, dat de onvermogenden in het St Elizabetsgasthuis de volkskost nuttigen, gelijk aan hen gegeven worden in de gevangenis en in de polikliniek. Maar wat een vergelijking! Een gevangene, die voor straf zit en die met recht, wanneer hij lastig en woelig wordt, in de boeien geslagen wordt of iemand die ter verpleging opgenomen wordt en die wanneer hij door pijn gekweld wordt, juist de meeste zorg noodig heeft. De polikliniek is opgericht voor personen die aan eene speciale soort ziekte lijden en die over het algemeen niet die zorg eischen zooals de patienten in het hospitaal. Het bewijs hiervan is dadelijk geleverd als men bedenkt dat zoodra hun toestand meerdere zorgen vereischt, zij naar het Hospitaal vervoerd worden.

Men vindt het bedrag ook te hoog, omdat waar vele personen te zamen gehuisvest zijn, de kosten minder worden en haalt het spreekwoord aan dat waar 5 eten, 6 ook eten kunnen. In het algemeen „ja" maar in dit concreet geval „neen". Men vergete toch niet, dat het hier niet geldt gezonde menschen, die allen uit een pot eten, maar zieken, die, al eten zij de volkskost, niet zelden ook andere kost noodig hebben.

Indien het gasthuis toch zulk een goede zaak is, waarom nemen anderen dan niet dat zaakje ter hand? Of zou het Gouvernement dit misschien aandurven?

De ondervinding heeft mij geleerd dat, wanneer credieten worden aangevraagd, vele leden zich niet afvragen tot welk doel het geld besteed zal worden, maar alleen, wie dat geld ontvangen zal en wanneer het de missie betreft is het altijd uit den booze. In stede van hare verdiensten te erkennen, tracht men haar steeds in een verkeerd daglicht te stellen.

Neen Mijnheer de Voorzitter, laat ons eerlijk erkennen, dat het Bestuur *te lang* geleund heeft op de missie en onzen dank betuigen aan de lieve zusters voor haar werk.

Vergadering van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

De vorige week Zaterdag had de Algemeene Vergadering plaats van de *Groep Antillen* van het Alg. Ned. Verbond

Aan de Bestuurstafel hadden plaats genomen, de heeren H. MEERDINK, Voorzitter, Ds EYBERS, J. H. PERRET GENTIL, F. W.P. WINKEL en DAVID DE MARCHENA JR.

Tot de aanwezigen behoorden mede Zijne Exc. de Heer Helfrich, Gouverneur der Kolonie met zijn militairen adjudant. —

Na de voorlezing der notulen van de vorige vergadering, deelde de Voorzitter mede, dat van het Hoofdbestuur reeds de goedkeuring was ontvangen van de wijziging van art. 3 en 4, 10 en 36 zooals in de laatste Alg. Vergadering was aangenomen.

Naar aanleiding van de vertooning van de rolprent: het bezoek van H. M. de Koningin aan de provincies Limburg en Zeeuwsch-Vlaanderen, waren bij het Bestuur verschillende dankbetuigingen ingekomen o. a van de leerlingen van de Openbare en Bijzondere Scholen.

Het derde punt, dat de Voorzitter ter sprake bracht, was een Gouvernements beschikking, waarbij de oprichting van de Openbare Bibliotheek en Leeszaal waarschijnlijk nog in den loop van dit jaar in het vooruitzicht wordt gesteld.

Tot leden van de Commissie, belast met de voorbereiding en toezicht op deze Leeszaal en Bibliotheek zijn door het Gouvernement benoemd de Heeren MEERDINK als Voorzitter en verder Ds EYBERS, P. A. EUWENS, JOSSY HENRIQUEZ, en Kapt. VAN ROGGEN.

Van den Heer DUVAER te Maracaibo had het Bestuur een kist met ongeveer 60 boeken, bijna allen Nederlandsche boeken ontvangen, bestemd als geschenk voor de op te richten Leeszaal en Bibliotheek, waarvoor den schenker reeds den dank van het Bestuur was betuigd.

Begrijpelijker wijze nam de Voorzitter deze gelegenheid te baat, om ook bij de aanwezige leden en niet minder bij de afwezigen deze bibliotheek in hun gunst aan te bevelen, door boeken en tijdschriften daarvoor af te staan.

Een aangename verrassing voor de leden was ook de mededeeling van den Voorzitter, dat het Bestuur een 4e Vertegenwoordiger der Groep in het Hoofdbestuur heeft benoemd en wel MEVROUW VAN BREEMEN-KRUYT, die in aanmerking genomen den grooten ijver, die zij als bestuurslid der Groep heeft aan den dag gelegd, zeker een waardige vertegenwoordigster zal zijn bij het Hoofdbestuur om de belangen van de Groep te behartigen.

Verder was nog een schrijven ingekomen van de penningmeesteres van *Huisvlijt* met het verslag over het eerste jaar van het bestaan dezer Vereeniging en den dank voor den ondervonden steun.

Van den Heer C. VAN SON administrateur van het Hoofdbestuur en van Neerlandia, was een bericht ontvangen, dat Neerlandia voornemens is een Weekkalender uit te geven met 52 bladen en verzocht daarvoor mooie foto's van Curaçao, om daarin te worden opgenomen. Daar de termijn voor ontvangst dezer foto's niet langer dan tot 1 Juli kon gesteld worden, was er niet veel tijd van voorbereiding en drong daarom de Voorzitter er op aan deze foto's eventueel met de *Crijnssen*, die over eenige dagen zou vertrekken, mede te geven.

Op voorstel van den Voorzitter vereenigde zich de Vergadering met de keuze van de Heeren BART en SCHOLTENS voor het nazien der boeken en der rekening en verantwoording over het afgeloopen jaar.

Alsnu had de Opening der Stembus plaats, en schorste de V. de Vergadering om de stemopnemers gelegenheid te geven den uitslag van de Verkiezing op te maken.

In het geheel waren 109 stemmen uitgebracht, over de Candidaten als volgt verdeeld:

De Heeren Bart verkreeg	51 stem.,
Bodenburg Hellmund	59 „
Jos. C. Henriquez	63 „
R. S. de Lannoy	56 „
Menkman	78 „
en Mook	18 „

zoodat volgens art 12 van het reglement de Heeren MENKMAN, HENRIQUEZ en BODENBURG HELLMUND gekozen zijn.

Bij de RONDVRAAG verkreeg allereerst het woord Pater P. A. EUWENS.

Deze Spreker vroeg het oordeel der Vergadering over een punt, dat volgens het Aprilnummer van *Neerlandia*, besproken was op de Vergadering van het Hoofdbestuur te Dordt op 28 Februari ll.

Dat punt betrof:

Een plan tot het stichten van een Nederlandsch Weekblad voor het Buitenland.

Dit plan is ter tafel gebracht naar aanleiding van een brief uit San Remo, een der antwoorden op de vragenlijst, waarin het volgende werd geschreven:

„Ik ben en blijf van meening, dat het A. N. V. eindelijk het initiatief behoorde te nemen tot publicatie van een niet-geïllustreerd weekblad, waarin een beknopt doch volledig overzicht worde gegeven van de voornaamste gebeurtenissen op ieder gebied in ons land, al of niet over te nemen uit reeds bestaande nieuwsbladen, een weekblad, waarin geen buitenlandsch nieuws wordt opgenomen, dat geen feuilletons publiceert en weinig of geen werk maakt van advertenties, dat gedrukt wordt op gewoon krantenpapier in een gewoon formaat, met een postzegel van 2½ cent gefrankeerd, binnen het bereik van ieders beurs valt.

Aan zulk een krant voor Nederlanders in het buitenland bestaat ontegenzeggelijk behoefte. Natuurlijk lezen zij in het algemeen dagelijks alles wat er in de wereld voorvalt in de couranten, die het licht zien in het land hunner inwoning, couranten, die echter hun weetgierigheid ten opzichte der gebeurtenissen en vragen van den dag in het verre vaderland lang niet bevredigen. Onze Nederlandsche dagbladen en hun z. g. „mail-edities" zijn voor hen in den regel veel te tijdroovend en daarbij vaak kostbaar. Wat heb ben zij trouwens aan het buitenlandsch nieuws daarin, dat zij reeds lang in de couranten van het land, waar zij verblijven, gelezen hebben en dus voor hen waardelooze „oude kost" is?

Wie voorziet in deze leemte? Zeker zou het blad de banden, die de Nederlanders in den vreemde nog aan het geliefde vaderland binden, heel wat nauwer aanhalen. Ik vertrouw dat U dit met mij eens is."

Het plan werd op de Verg. van het Hoofdbestuur met instemming begroet en na eenige gedachtenwisseling over uitvoering en inkleeding wordt besloten dat het D. B. 't zij zelf, 't zij met bijstand eener commissie het plan nader zal uitwerken.

Verwacht wordt dat een blad als bedoeld aan vele Nederlanders in het Buitenland welkom zal zijn.

Er wordt nog op gewezen dat het niet wenschelijk is, dat denkbeeld met Neerlandia te vereenigen, daar het weekblad zuiver een Nieuwsblad moet worden.

Naar aanleiding van deze mededeeling van *Neerlandia* verklaarde Pater Euwens, dat hij voor zich persoonlijk absoluut neutraal staat tegenover dit plan, doch dat het zijns inziens toch wel goed kan zijn, deze zaak hier dezen avond te bespreken, daar het niet onwaarschijnlijk is dat het Hoofd-Bestuur ook hier in de Kolonie om steun voor dit Weekblad zal komen aankloppen.

Het komt spreker voor dat men dit plan van twee verschillende kanten kan bezien.

Als men den briefschrijver uit San Remo hoort, heeft hij volkomen gelijk. Doch een andere vraag is, of ook *hier in de kolonie* de zaak zich aldus verhoudt, als die Heer het voorstelt. Men kan hier twee groepen onderscheiden. Teneerste: de Hollanders en de ambtenaren in onze kolonie, En dan is het zeker, dat die allen bijna zonder uitzondering hun Nederlandsch lijfblad hetzij dan een dagblad of een maileditie lezen. Voor deze allen is dat bijblad onmisbaar, en zooals hier de zaken staan, is dat *buitenlandsch* nieuw voor hen volstrekt geen ballast, omdat de bladen, ook de telegrammen die hier gepubliceerd worden, veel te weinig buitenlandsch nieuws bekend maken.

Ook kan men niet zeggen, dat die Nederlandsche bladen en mailedities voor de lezers *hier* veel te tijdroovend zijn, omdat ze allen 's avonds wel ruimschoots den tijd hebben en het er ook van nemen, om die blad door te lezen, Voor deze categorie van personen zal dus dat nieuwe weekblad geen aanvulling zijn en evenmin in een lang gevoelde behoefte voorzien. Maar misschien kan dit weekblad wel van groot nut zijn voor een andere categorie van personen, nl. de Curaçaoaars, die zeker over het al. gemeen genomen maar zelden bladen uit het moederland lezen.

Door dit Weekblad zouden deze lezers zeker nader tot het Moederland kunnen gebracht en meer belangstelling bij hen kunnen gekweekt worden voor de zaken van den Nederlandschen stam.

Verreweg de meesten der aanwezige leden verklaarden het met den Spreker eens te zijn. Waarop de Voorzitter aan de Vergadering vroeg of zoodra het Hoofdbestuur om steun vroeg voor dit nieuwe Weekblad of de leden er dan iets tegen hadden, dat het Bestuur dit blad bij zijn leden aanbeval.

Natuurlijk vereenigden allen met dit voorstel.

Pater Euwens zeide verder, dat hij dit punt ter sprake had gebracht eigenlijk meer als een aanloopje voor een tweede punt van meer direct belang.

En dat is onze Fransche Kabel. Een ieder zal er wel van overtuigd zijn, dat het voor ons een voortdurende ergernis is, zooals door onze Fransche Kabel Nederland als 't ware genegeerd wordt.

Zelden of nooit wordt, er een bericht overgeseind, dat Nederland betreft. Alles wat den Duitschen Keizer betreft, hoeveel blokjes hout hij gezaagd heeft, krijgen we precies te hooren, en dergelijke onbenulligheden meer. Doch zaken van gewicht, over verkiezingen, de laatste werkstaking in het haven- en transportbedrijf, geen enkel woord.

Vroeger jaren is daar ook over geklaagd. Lang reeds vóór den oorlog. De Fransche Kabel heeft die klacht toen ter harte genomen en aan de Regeering aangeboden berichten over Nederland naar onze kolonie over te seinen. Doch de toenmalige christelijke Regeering wilde zich niet zelf daarmede belasten, om niet later ten aanzien van sommige berichten den schijn van partijdigheid op zich te laden. Er is toen een oproep gedaan tot de Nederlandsche Journalisten en naar Spreker meent, heeft een der redacteuren der *N. Rott Ct* toen dat werk op zich genomen.

Op die wijze ging het wel niet schitterend, maar toch heel wat beter dan tegenwoordig, totdat de oorlog natuurlijk aan die regeling een einde maakte.

Men ziet hieruit, dat de Fransche Kabel niet zoozeer onwillig, als wel onmachtig is om ons van Hollandsch nieuws te voorzien.

Spreker stelde daarom voor dat het Groepsbestuur zich tot het Hoofdbestuur zou wenden om in dien geest stappen te doen, hetzij bij de Regeering of bij de Directie van den Kabel in Frankrijk of bij beiden om hierin verbetering te brengen. Misschien zou een goed woordje in die richting ook aan het Hoofd onzer kolonie zeer veel tot het succes kunnen bijdragen.

De Voorzitter, was de tolk der geheele Vergadering, toen hij beloofde de noodige stappen in de richting te zullen doen. En zooals ZEd. nog later aan de Redactie berichtte, tevens voornemens ook de medewerking van de Groep Suriname te verzoeken, dat door dezelfde Fransche Kabel even slecht als wij bediend worden.

Alsnu verkreeg de Heer SCHOLTENS het woord. Deze Spreker hield op ernstigen en indrukwekkenden toon een rede over Nederland, dat hoewel een klein volk, zoowel in vroegere eeuwen als ook in den laatsten tijd gedurende den oorlog bewijzen geleverd heeft, hoe het toch werkelijk groot kon zijn als voorstander en verdediger van het recht, van den zwakke, dat zijn taal gehandhaafd en fier hooggehouden heeft Door verschillende goed gekozen voorbeelden illustreerde Spr. zijn betoog. Zóó kwam Spr. op het eigenlijk doel van zijn rede, dat we hier in onze kolonie goed op weg zijn onze taal te gaan achterstellen en verloochenen.

Als bewijs daarvoor haalde Spr. aan dat in art 103, al. 3 van het nieuwe Onderwijs-Ontwerp wordt voorgesteld, dat een (hulp) onderwijzer zijn examen mag afleggen naar verkiezing in het Engelsch in plaats van in het Nederlandsch.

De Voorzitter, tevens Inspecteur van het onderwijs en zeker wel mede-ontwerper dezer nieuwe Verordening, raakte hier wel in een moeilijke positie in dit debat betrokken te worden. Uit diens verklaringen bleek, dat dit art. 103 meer speciaal de Bovenwindsche Eil. op 't oog had, en dat later bij afzonderlijke verordening dit art. nader zou geregeld worden. Ook Kapt. van Roggen bepleitte met kracht dit art. uit de wet te verwijderen. Ten slotte werd met algemeene stemming besloten, dat het Bestuur der Groep een verzoek zal indienen bij den Kolonialen Raad om dit art. 103, al. 3 niet aan te nemen maar eenvoudig te schrappen.

Kapitein **C. van Roggen** sloot de rij der sprekers. Z.E.G. gaf verklaring waarom onder de dankbetuigingen voor de vertooning der film er geen van het garnizoen was ingekomen. De reden hiervan was, dat de militairen voor hun eigen geld de vertooning hadden bijgewoond. De Voorzitter beantwoordde den spreker, dat dit alles te wijten was aan een betreurenswaardige vergissing.

De afspraak in het Bestuur was, dat behalve voor de schoolkinderen ook voor de militairen en politie een gratis voorstelling zou aangevraagd worden. Door een misverstand of vergissing van de zijde van den persoon, aan wien de regeling dezer zaak was toevertrouwd, was later aan de militairen niet meer gedacht, iets wat het Bestuur zelf ten zeerste betreurde.

Een treurige bijdrage tot welke zonderlinge conclusies onze wet op het Nederlanderschap soms leidt, leverde de Heer van Roggen. Een vrouw van een der Bovenwindsche Eil. had nog vóór haar huwelijk een kind gekregen en was later met den Vader van dat kind, een Duitscher in Nederlandschen militairen dienst, getrouwd. Nu kon die dochter wel een mooie betrekking in Amerika krijgen doch er niet in slagen een paspoort daarheen te krijgen. Dat kind evenzeer als de Vader was eigenlijk van geen enkele nationaliteit. En Kapt. van Roggen, wiens bemiddeling die vrouw had ingeroepen, was het evenmin gelukt dat zaakje in orde te brengen.

Hij vroeg daarom den Voorzitter bij het Hoofdbestuur aan te kloppen om te vragen op welke wijze in die leemte der wet kon voorzien worden. De groote kosten van fl100 sloot de mogelijkheid uit voor dit meisje het Nederlanderschap aan te vragen.

Wel hadden alle moeilijkheden kunnen voorkomen worden, wanneer de moeder indertijd na de geboorte van dat kind dit voor de wet als het hare erkend had. In dat geval was het zeker als Nederlandsche ingeschreven.

De meerderheid der vergadering was van oordeel, dat veel bezwaren konden voorkomen worden indien elke Nederlander waar ook vertoevend, zijn Nederlandschap behoudt, zoolang hij zelf er geen afstand van doet, door aanneming van een andere Nationaliteit. Doch het is niet de eerste keer dat het Alg. N. Verbond met een dergelijk verzoek wordt lastig gevallen. Van beide zijden staan ernstige moeilijkheden in den weg.

Na deze druk besproken kwestie was er niets meer aan de orde en sloot de voorzitter de Vergadering.

SURINAAMSCH HOEDENSTROO.

In de *Memorie van Antwoord* op de voorloopige Begrooting van *Suriname* 1921 wordt medegedeeld, dat de aanplant van Carludovica (de palm, die het hoedenstroo levert) met 3 H. A. in den Cultuurtuin zal worden uitgebreid.

Daaruit valt op te maken, zegt de *Surinamer*, dat het niet in het plan van het Bestuur ligt om den aanplant voor hoedenstroo op groote schaal aan te vangen, noch Curaçao van het noodige vlechtmateriaal te voorzien.

Bij de Openbare behandeling dier Begrooting door de Koloniale Staten op Vrijdag 7 Mei bracht het Statenlid de Heer HUIZINGA, (vroeger Directeur van het Departement van den Landbouw in Suriname) de kwestie ter sprake van de aanplant van hoedenstroo voor Curaçao, en beweerde dat het Landbou[w] Departement *sich niet verbonden h[...]* *om aan Curaçao stroo te leveren.* G[...] heel daarmede echter in tegenspra[ak] erkende hij evenwel dat lang vó[ór] er in Suriname aan hoedenvlecht[...] gedaan werd, er een aanplanting vo[or] hoedenstroo voor Curaçao was aa[n]gelegd. En om die tegenspraak n[og] duidelijker te maken, zeide die Spr[e]ker verder, dat toen later het aa[n]geplante stroo werd ingeoogst, w[...] het de Commissie van de hoede[n]vlecht-industrie niet aangenaa[m] dat een deel van dit stroo aan Cu[ra]çao werd afgestaan. Pater Ve[r]heggen, de directeur der vlechtscho[ol] van het St. Mariapatronaat, too[n]de er zich zeer over ontstemd, da[t] aldus Curaçao boven Suriname wer[d] vóórgetrokken. Ook dit is zeer goe[d] te begrijpen. Immers jaarlijks moes[t] de Directeur van dit Patronaat voo[r] honderden guldens vlechtstroo ui[t] Curaçao betrekken, om de vlecht[...]sters in Suriname aan 't werk t[e] kunnen houden. Zoowel wijlen M[r] Carst, de Voorzitter, als Pater Ve[r]heggen, lid dier Commissie, beschouw[...]den het niet alleen gewenscht, doc[h] ook als plicht, dat geen stroo va[n] Suriname naar Curaçao werd uit[...]gevoerd, zoolang Suriname zich zel[f] niet kon helpen. Doch juist die oppositie van het Landbouwdepartement tegenover de meening deze[r] Commissieleden bewijst voldoende, dat oorspronkelijk in Suriname het stroo werd aangeplant alleen met de bedoeling om Curaçao te helpen, dus om een gegeven belofte na te komen.

De Heer HUIZINGA stelde het nu voor, alsof Pater Verheggen (vroeger redacteur van de *Surinamer*) het vorig jaar met zijn eerste optreden in tegenspraak was, toen hij er het Landbouw-Departement op wees, dat het zijn belofte tegenover Curaçao niet was nagekomen. Wat de *Surinamer* het vorig jaar publiceerde (overgenomen uit den *Amigoe di Curaçao*) leverde de bewijzen (geput uit citaten van de Bulletins van het Landbouw-Departement), dat het Lb-Dep. wel degelijk beloofde Curaçao te helpen, dat het Curaçao voortdurend in den waan bracht, dat Suriname zou aanplanten en die aanplanting zou uitbreiden en voor de levering van stroo aan Curaçao zou zorgen.

De Surinamer in navolging van de *Am. di Curaçao* bewees, dat het Lb. Dep. blijkbaar de draagwijdte van de belofte aan Curaçao gedaan nooit ten volle begrepen heeft.

Ten overvloede blijkt dit uit de verdere woorden door den Heer HUIZINGA *nu* in de Staten gesproken: „Wil men stroo leveren aan Curaçao, dan zou een uitgebreide geregelde aanplant van *ettelijke honderden* Hectaren noodig zijn, wat zeer kostbaar zou zijn."

De Heer LEYS, (de tegenwoordige Directeur van het Landbouw-Departement) de gedelegeerde van het Bestuur, was het geheel eens met den Heer HUIZINGA zeggende: „Wil de zusterkolonie stroo van Suriname, dan zou het eenige zijn, dat zij voor haar rekening een verlaten plantage voor die cultuur laat inrichten."

Curaçao weet nu, dat Suriname haar zusterkolonie in den steek laat. Met de bovenstaande verklaring van der Heer LEYS, wordt dus iedere belofte, of hoe men 't noemen wil, ten opzichte van Curaçao te niet gedaan. Het is wel jammer dat eerst nu, en niet veel eerder, een dergelijke verklaring is afgelegd. Curaçao had dan eerder haar maatregelen kunnen nemen.

Het Statenlid KRAAN bepleitte nog het goed recht van Curaçao, toonde uit de bulletins van het Lb. Dep. aan, dat er wèl stroo aan C. zou geleverd worden, wees op de tegenspraak in de rede van den Heer HUIZINGA, doch deze laatste verkoos hierop niet verder in te gaan.

Het schijnt dus wel, dat Curaçao in het vervolg op medewerking en hulp van het Landbouw Dep. in Suriname niet behoeft te rekenen.

Is de zaak hiermede afgedaan? Dit is zeker, met onwillige honden is het moeielijk hazen te vangen. Daar de uitvoering in ieder geval door bemiddeling van het Lb. Dep. toch niet plaats vinden, gelooven wij, dat wij Suriname wel kunnen afschrijven, tenzij wij op eigen risico een aanplant op een verlaten plantage in Suriname zouden willen beginnen.

Wat zal Gouverneur Staal in deze aangelegenheid doen na zijn terugkomst? Kort vóór zijn vertrek naar Holland heeft Zijn Exc. nog uitdrukkelijk verklaard, dat in Suriname voor Curaçao *moest* geplant worden.

De Kerk in dezen tijd.

De opbloei van het katholieke leven en de erkenning daarvan ook door anderdenkenden en principieele tegenstanders is een verschijnsel, dat niet enkel in Nederland, maar overal valt waar te nemen.

De bewijzen ervoor vermenigvuldigen zich.

En ook de getuigenissen, dat de katholieke leer steeds grooter aantrekkingskracht uitoefent in protestantsche en andere kringen.

De afkondiging van het leerstuk der onfeilbaarheid en de strijd tegen het modernisme zouden, meende men, een afstootende uitwerking hebben, de levenssappen der Kerk doen opdrogen, hare frissche kracht vernietigen, haar werkzaamheid verlammen.

Juist het tegenovergestelde is geschied.

Het werd niet lang geleden weer onomwonden erkend in een Duitsch modern-protestantsch tijdschrift, de *Christliche Welt*, waarin de *vrijzinnige* Kieler professor dr. O. BAUMGARTEN o.a. schreef:

„Wie de katholieke aangelegenheden sinds 1891 gevolgd en meegeleefd heeft, moet toegeven, dat het Katholicisme, althans in de overwegend protestansche wereld, een onverwachte vlucht (*nicht zu ahnender Aufschwung*) heeft genomen. Tijdens den oorlog wist iedereen de macht en de hechtheid der katholieke organisaties en de leiding van het volk te roemen ... Wij hebben ons dus ten zeerste vergist (*gründlich getäuscht*), toen wij meenden, dat het onfeilbaarheidsdogma en de bestrijding van het modernisme de Katholieke gemeenschap tot verstarring, achteruitgang en reactie zouden doen vervallen. Onze huidige revolutionnaire regeering heeft het moeten ervaren, dat haar ingrijpen op het gebied der volksreligie bij het katholieke volk een zoo groote beroering teweeg bracht, dat de eenheid van het Rijk en het welslagen (*Durchschlagskraft*) der revolutie daardoor aan dreigden te gronde te gaan. En ofschoon het *Centrum* zonder omwegen voor de christelijke grondslagen van het volksleven opkwam, heeft de katholieke partij zich onder het nieuwe democratische regime een beslissenden invloed weten te verzekeren."

Tot zoover de protestantsch liberale hoogleeraar, wiens getuigenis bij dat van zoovele anderen kan worden gevoegd.

Er is zeker niets te veel gezegd in bovenstaande regelen.

En te midden van de bedrukking en de vernieling dezer tijden worden wij gesterkt en getroost door de gedachte, dat de Kerk onverzwakt de stormen trotseert niet alleen, maar ook door haar onverminderde levenskracht en machtige werkzaamheid de bewondering afdwingt van hen, die gemeend hadden haren ondergang te kunnen voorspellen.

Alsof de belofte van Christus ooit kan worden beschaamd!

Nederland.

Het ministerie van landsverdediging.

De minister van Binnenlandsche Zaken heeft nu uitdrukkelijk verklaard, dat de Regeering het voornemen heeft de Departementen van Oorlog en Marine te vereenigen.

Voorstellen met het oog op die vereeniging zullen de Kamer bereiken, zoo deelde de minister aan den heer Rutgers op een schriftelijk door dit Kamerlid gestelde vraag mede.

Dat die voorstellen nog lang op zich zullen laten wachten, is niet te verwachten, zoodat misschien binnen korten tijd de samenvoeging van beide departementen een feit zal zijn.

Reeds vele jaren is deze samenvoeging van verschillende zijden met klem bepleit.

Dat de Regeering thans deze hervormingsmaatregel in toepassing gaat brengen, mag dus tot verheuging stemmen.

Laten wij hopen, dat minister Pop, straks voor het beheer van het ééne Departement van Landsverdediging gesteld, blijk zal geven de eischen des tijds te verstaan en voor deze zware taak „the right man on the right place" te zijn.

Lijkverbranding.

Het wetsontwerp tot aanvulling van de Begrafeniswet, gaf bij het afdeelingsonderzoek der Tweede Kamer aan verscheidene leden, — principieele tegenstanders van het beginsel der lijkverbranding, omdat zij deze in strijd achten met hungodsdienstigeovertuiging,— aanleiding tot de verklaring, dat zij zich bij het wetsontwerp zullen neerleggen om dezelfde opportunistische redenen, die de regeering hadden bewogen tot de indiening over te gaan. Nu de lijkverbranding eenmaal hier te lande ingang heeft gevonden en toegepast wordt, meenden ook zij, dat de toestand moet worden geconsolideerd.

Enkele dezer leden meenden nochtans, dat op een eenmaal gemaakte testamentaire beschikking door den belanghebbende op zijn sterfbed moet kunnen worden teruggekomen, zoo hij dit wenscht, en dat een desbetreffende verklaring onder getuigen daartoe voldoende moet worden geacht. Hiertegen hadden zeer vele andere leden overwegend bezwaar, omdat dit een ernstige bedreiging van ons testamentrecht zou zijn.

Enkele van de principieele tegenstanders der lijkverbranding konden met het wetsontwerp echter niet medegaan.

Verscheidene voorstanders van lijkverbranding waren van oordeel, dat het wetsontwerp wel verre van een consolidatie te geven van den bestaanden toestand, de lijkverbranding aanmerkelijk belemmert, doordat deze slechts wordt toegestaan, indien de overledene bij uiterste wil of bij akte, als omschreven in artikel 982 van het Burgerlijk Wetboed, zulks heeft bepaald. Daardoor zal van de lijkverbranding slechts zelden gebruik kunnen worden gemaakt.

Tegen deze opvatting werden echter door verscheidene leden, die de voorgestelde beperkingen verdedigden, bezwaren geopperd.

Berichten uit de Kolonie.

Goede Reis.

Met het *SS. Crynssen* vertrokken Donderdagmiddag via Puerto Cabello en Trinidad naar Holland een groot aantal passagiers o. a. Dr. J. H. M. Ellis en echtgenoote en zoon, de Heer Ph. van der Breggen en echtgenoote en kind, de Heer Jos. Ellis, de Heer Alb. Badaracco, de Eerw. fr. Chrysologus, de Heeren Sprockel, Roelands, Winkel en mejuf. S. Rigaud welk laatste 4-tal hun verdere studies in Holland gaat voortzetten.

H. Vormsel.

Vrijdag avond der vorige week diende Z.D.H. Mgr. M. G. Vuylsteke het H. Vormsel toe aan 105 kinderen in de parochiekerk van *den H. Rozenkrans te Pietermaai.*

Inspectie-reis.

Vrijdag van de vorige week bezocht Zijn Exc. de Gouverneur der kolonie, vergezeld van zijn militairen adjudant, Luitenant M. A. Evers en den Lanbouwkundige G. B. Dussel het benedendistrict. Op Dokterstuin sloot zich de nieuwe districtmeester de Heer R. J. Beaujon zich bij het gezelschap aan. Onder de bekwame leiding van den districtmeester worden de wegen verbeterd, overal oude putten dieper gemaakt, nieuwe gegraven zoodat er op korte afstand voor alle bewoners een goede put beschikbaar is.

— Naar wij vernemen zal Z. Ex. de Gouverneur omstreeks den 21sten dezer maand per SS. „Diana" opnieuw een inspectiereis ondernemen naar Aruba. —

Nieuwe Consul.

Algemeen betreurt men hier het vertrek van den Heer William Bardel die in den korten tijd van zijn verblijf alhier als consul der Ver. St. zich vele vrienden verwierf. ZEd. zal worden opgevolgd door den tegenwoordigen vice-consul van Amerika op Trinidad.

Ons Garnizoen.

— I. Aan den 1en luistenant-adjudant M. A. Evers, wien detacheeringstermijn eerlang ten einde liep, is eene verlenging van detacheering toegestaan voor den tijd van een jaar.

— II. Als belooning voor zijne langjarige uitstekende diensten heeft H. M. de Koningin machtiging verleend om den adjudant-onderofficier titulair J. P. Boskeljon in afwijking van de bestaande formatie te bevorderen tot adjudant-onderofficier.

— III. De officier van gezondheid 1e klasse J. H. M. Ellis, die gedurende vele jaren als chef van den militairen geneeskundigen dienst in deze kolonie werkzaam is geweest, is wegens eindiging van zijn detacheering met het ss „Crijnssen" van de K. W. I. M. naar Nederland vertrokken.

— IV. Zondag 6 Juni zal op het sportterrein op *Mundo Nobo* een voetbalwedstrijd worden gespeeld tusschen een gemengd elftal van *Princes Juliana* en het eerste elftal van *High Flyer.* De Militaire kapel zal zich gedurende dezen wedstrijd doen hooren.

— V. Maandag j.l. rukte het garnizoen des avonds om 10 uur uit voor het houden van een nachtelijke velddienstoefening in het heuvelachtige terrein van *Hato.* Een talrijk publiek, aangelokt door de muziek, deed den troep een eind weegs uitgeleide. Den volgenden ochtend omstreeks 10 uur keerden de militairen weder in het fort terug.

Nieuwe Dokter.

Met het SS. *Oranje Nassau* wordt hier van Suriname verwacht de Heer POLAK, die plaatsing krijgt als Gouvernements-geneeskundige in het benedendistrict met standplaats San Sebastiano, ter vervanging van den Heer D. L. ELLIS, die naar Saba is verplaatst.

Vooruitgang der Koloniale Middelen.

Het *eerste* kwartaal van dit jaar vertoont een enorme voorsprong op hetzelfde kwartaal van het vorige jaar.

Er werd *dit* jaar *méér* ontvangen op Curaçao:

aan invoerrecht	fl 23.000
„ accijns	53.000
„ overdrachtsbel.	6.000
„ grondbelasting	2.000
„ buitengewone inkomstenbel.	11.000

Voor alle belastingen werd ontvangen

in het 1ste kwartaal van 1920	*1ste kwartaal van 1919*
fl 217.043	fl 126.185

Voor de geheele kolonie was dit bedrag over *hetzelfde* tijdvak

in 1920	*in 1919*
fl 242,226	fl 144.808

Aan inkomsten van onderscheiden aard werd ontvangen op *Curaçao* over dat *eerste* kwartaal

	in 1920	*in 1919*
	fl 82.523	43.128
en over de geheele kolonie	fl 230 892	fl 56.607.

onder die laatste inkomsten komen voor *dit* jaar o. a. voor: een post van fl 33.000 aan uitvoerrecht op phosphaat, terwijl het vorig jaar daarvoor niets werd ontvangen. Aan loodsgelden dit jaar 14.898, dat is het *dubbele* van het vorig jaar.

Aan niet genoemde ontvangsten fl 99.000, voor welken post vorig jaar slechts fl 3.336 geboekt stond.

Hoofdambtenaren voor Suriname.

Bij de behandeling der Begrooting van 1921 in de Koloniale Staten van Suriname vroeg het Statenlid HUIZINGA aan den gedelegeerde van het Bestuur, hoe het staat met de uitzending van hoofdambtenaren naar de kolonie.

Hierop antwoordde de Gouvernements-Secretaris, als gedelegeerde van het Bestuur, dat het inderdaad waar is, dat de uitzending van ambtenaren steeds moeilijker wordt. Dit komt, doordat wij niet kunnen concurreeren met de salarissen van het moederland en de Oost. Het is zoover gekomen, dat Gouverneur Staal den Minister verzocht heeft, om voor een bepaalden tak van dienst, waarvoor geen ambtenaren zich beschikbaar stellen, een tractement te geven zoo hoog als de functionaris zal eischen.

V. V. V.

Zaterdagavond 29 Mei ll. hield de Curaçaosche Vereeniging tot Bevordering van het Vreemdelingen Verkeer haar algemeene vergadering, welke door de hooge tegenwoordigheid van Z. Exc. Gouverneur HELFRICH en zijn militairen adjudant, Luitenant EVERS werd vereerd.

De vereeniging werd 25 Mei 1915 opgericht en vierde dus haar eerste lustrum. De eerste Voorzitter en Stichter, Mr. J. B. GORSIRA, dacht nu vijf jaar geleden den vrede dicht genoeg bij om te kunnen beginnen met de bevordering vh. vreemdelingenverkeer. Als eerste middel daartoe werd door de Eerste Algemeene Vergadering het Reclameboekje genoemd, maar uitdrukkelijk werd er aan toegevoegd, dat het niet zoo goedkoop mogelijk, maar zoo mooi mogelijk moest worden uitgegeven. Het Bestuur kweet zich van deze opdracht, liet den tekst in het Hollandsch samenstellen, en in 't Spaansch en Engelsch vertalen. Ook werden 50 mooie foto's uitgezocht. Daar de oorlog bleef voortduren en het oversturen van copie en foto's niet veilig was, moest tot het sluiten van den vrede hiermede gewacht worden. Niet zoodra echter werd de zoete vrede blijde ingeluid, of het Bestuur trof onmiddelijk maatregelen het zoo vurig begeerde boekje ten spoedigste gedrukt te krijgen. Besloten werd tot een uitgave van 10.000 exemplaren, te weten 1500 in 't Hollandsch, 5.000 in 't Spaansch en 3.500 in 't Engelsch. Ook werd op initiatief van den Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ een zeer praktische afstandskaart ontworpen ten gerieve van wandelaars en automobilisten.

In Nederland werd nu navrage gedaan hoeveel dat allemaal moest kosten. De prijsopgave viel niets mee. Als uniform tarief van zetters- en drukkersbond werd 1 Gld per exemplaar opgegeven, boekje en kaart te samen. Deden we het wat eenvoudiger, dan kwam het nog op fl 6.587.

Aan zulk een uitgave kon niet worden gedacht, en daarom werd besloten een Platen album te laten drukken met verklarend onderschrift in drie talen. Na weer veel geschrijf kwamen we tot de wetenschap, dat 3500 ex. van dergelijk Panorama van Curaçao, met afstandskaart op fl 2 539 zou komen.

De Vereeniging bezit, belegd op de Postspaarbank fl 1.859.87.

Het ontbrekende hoopt de Vereeniging te ontvangen door de inning van de Contributie voor het nieuwe Vereenigingsjaar, dat 1 Juni ll. is begonnen. Mogen vele nieuwe Leden toetreden en deze zoo nuttige Vereeniging steunen als gewoon of beschermend lid. De cliché's blijven het eigendom der Vereeniging, die ze later kan gebruiken om mooie prentbriefkaarten te verspreiden. Elk lid ontvangt gratis 1 ex. vh. reclameboekje, ook zullen ze gratis op de verschillende stoomvaartlijnen verspreid worden, wat over is, kan dan aan vreemdelingen tegen matigen prijs worden verkocht. De Vergadering besloot tot de bestelling van 3500 ex. boekjes en kaarten over te gaan, die dus over 'n paar maanden hier verwacht kunnen worden.

Officiëele berichten.

Wegens het heerschen van pokken te Santa Martha is quarantaine tegen die plaats bepaald.

Aan den leerling-seiner bij den post voor D. T. alhier Contran R. Arends is om gewichtige redenen veertien dagen verlof verleend.

Aan den agent van politie eerste klasse J. B. de Lauw is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend; aan de agenten tweede klasse F. W. Sterling en J. A. Cristina is tot verder herstel van ge zondheid, ieder een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den heer J. P. E. Gorsira is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de feestcommissie.

De gouvernements-geneeskundige D. L. Ellis is overgeplaatst naar Saba en tijdelijk belast met den geneeskundigen dienst aldaar, en de gouvernements-geneeskundige S. A. Fernandes is tevens belast met den geneeskundigen dienst in het 4e district alhier.

De Landbouwkundige alhier G. B. Dussel is belast met de leiding van den weerkundige dienst in de kolonie.

De heer H. A. L. van den Beld is gedurende de afwezigheid van den Heer R. S. de Lannoy belast met de functiën van wijkmeester van de 8ste wijk alhier.

Aan den kommies-entreposeur G. S. Ponne Sz. is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den kommies eerste klasse N. V. van Meeteren Jr. is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den heer J. H. M. Ellis is op zijn verzoek, wegens vertrek uit de kolonie, eervol ontslag verleend als geneesheer van het krankzinnigengesticht, als lidvan de Gezondheidscommissie en de examencommissie, bedoeld bij de gezondheidsverordening, en als plaatsvervangend lid van de keuringscommissie voor ambtenaren, onder dankbetuiging voor de in die betrekkingen bewezen diensten.

Tot geneesheer van het krankzinnigengesticht is benoemd de heer T. J. G. Gaerste, en tot lid van de Gezondheids-Commissie en plaatsvervangend lid van de keuringscommissie is benoemd de heer M. C. Goedhart.

Aan den agent van politie 3de klasse J. van Delden is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De waarneming van het ambt van Directeur der Openbare Werken in deze kolonie opgedragen aan den heer Ph. van der Breggen, is voorloopig verlengd met vijf jaren; aan hem is zeven maanden verlof naar Nederland verleend; en de heer F. S. Langemeyer is tijdelijk belast met de waarneming van het ambt van Directeur der Openbare Werken.

Aan den agent van politie 2e klasse J. T. Martijn is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den eersten klerk ten parkette van den Procureur-generaal M. B. Daal is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend met vergunning dit verlof in Caracas door te brengen.

Aan den hulpseinwachter op het Waterfort C. L. van der Gen is tot herstel von gezondheid veertien dagen verlof verleend, en Richard Vegt is tijdelijk belast met die betrekking.

De Gouverneur heeft bepaald, dat de Heer W. H. Winkel bij verhindering van den officier van gezondheid M. C. Goedhart, den militairen geneeskundigen dienst zal waarnemen.

Een merkwaardige uitspraak.

Andrew Carnegie, de Amerikaansche millionnair, heeft eens het volgende gezegd:

„Het rijkste erfdeel, dat men een jongen man meegeven kan, is de armoede. Ik zeg geen dwaasheid als ik beweer: juist uit de klasse der armen komen de besten en grootsten onzer voort. Niet de kinderen van den adel en de *haute finance* geven de wereld haar leeraars en martelaren, uitvinders en staatslieden, dichters en zelfs groote zakenmenschen. Geen der onsterfelijken, die de wereld diensten heeft bewezen, is uit een andere school, dan die der armoede voortgekomen. Diep medelijden heb ik met den jongen man, die zijn eigen brood niet *behoeft* te verdienen.

Officieele berichten.

[illegible]

... Aruba E. I.. is tot herstel van ... bij ... de heer F. de P. Goes ... is tijdelijk aangewezen om het ... waar te nemen, en de tijd. schrijver H Ouber ... met de functiën van klerk op dat eiland.

Aan den ... op Aruba J. N. Goes is om gewichtige redenen ... dagen verlof naar Curaçao verleend.

... den ... op Bonaire C. R. ... is om gewichtige redenen twee maanden verlof verleend.

G. F. Cramer is tijdelijk aangesteld tot ... van den gezaghebber op St. Eustatius.

Mej. Hild. Comer is tijdelijk belast met het onderwijs in de nuttige handwerken aan de openbare school te Philipsburg, St. Martin, en Mej. H. Petersen tijdelijk benoemd tot hoofdvlechtster aan de vlechtcursus ... te Simpsonsbaai.

De heer W. F. M. Lampe is tijdelijk benoemd tot landmeter op St. Eustatius.

Gedurende het verlof van den heer R... is de onderwijzer J. H. P. Schrils belast met de functiën van ontvanger enz. op Saba; en de heer F. A. Simmons tijdelijk bevoegd verklaard het openbaar ministerie op dat eiland waar te nemen.

Aan den tijd. derden kommies tweede klasse J. C. Heyer is om gewichtige redenen twee maanden verlofsverlenging verleend.

De fusiliers I. T. Nivillac en K. M. Henriquez zijn tijdelijk bij de politie werkzaam gesteld.

Aan het hoofd der Emmaschool alhier W. C. J. van Leeuwen s tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend, en de onderwijzer 2e klasse, F. Stel is tijdelijk belast met de functiën van hoofd dier school. De onderwijzer 4e klasse op Aruba A. E. ... is overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld aan de Emmaschool.

Buitenland.

De Pers gaat dood.

Een der groote Parijsche dagbladen, de *Intransigeant* kon haar gewone oplaag niet meer drukken wegens gebrek aan papier. De *Humanité* zoekt het in 't formaat en geeft een half bladje, juist als in den oorlog.

Charles Sangerme schreef enkele dagen geleden in de *Paix Nationale*:

„De Fransche Pers sterft uit. En ik spreek niet alleen van de kleine bladen. Ik bedoel geheel de drukpers.

„In 1914 werd een blad van 6 tot 8 bladzijden voor 5 centimes verkocht; het papier kostte 29 fr. de 100 kilo en de werklieden verdienden 250 fr. per maand.

„In 1920 is de prijs van een dagblad 10 centimes; men vindt moeilijk papier en het zal morgen 260 fr. de 100 kilo kosten, terwijl de werklieden 20 en 30 fr. daags eischen.

„Meer dan 200 bladen in Frankrijk zullen voorloopig ophouden te verschijnen en de kleine tijdschriften zullen spoedig op dien dag door de groote gevolgd worden."

Hetzelfde verschijnsel begint zich ook in Belgie te laten voelen. Van Vlaamsche zijde beleefde men onlangs onder ... het verdwijnen ... — *De ...* ... Volksstem ...

[illegible]

... Al ... tijd.

Frankrijk en Engeland.

Briand ... een ... van Straatsburg, dat, ... werd ... was, ... in 1871 den Franschen ... ontrukt.

De Engelsche minister bleef een ... [illegible] ...

„..., was het antwoord van Briand, ... uw ontroering was. Als gij ... plekken in Berlijn ... de steedbeelden van ... welke gij misschien ... den Duitscher ... zijn en hoe ... zal uw ontroering dan niet zijn?"......

Italië.

De economische toestand van de geestelijkheid in Italië is allertreurigst; een treurig gevolg niet alleen van de nawerken van den oorlog, maar vooral ook van de gebeurtenissen van '70 en het drijven der ... sectarissen.

Rome zou een ... worden, zoo lezen wij in een schrijven van koning Victorio Emanuele, alsook in een van den minister van Buitenlandsche Zaken, nog kort vóór de inname van Rome aan Paus Pius IX gericht; nooit zou men dulden een beleediging aan Kerk of Paus, niemands rechten zou men ooit krenken. Rome zou voor en boven alles blijven de hoofdstad der katholieke wereld, kerkelijke instellingen, corporaties en officies zouden in bescherming genomen worden en hun goederen zou men ongeschonden laten. Schoone beloften, die nooit verwezenlijkt zijn! Nauwelijks was Rome ingenomen, of het ... van het kerkhof ... van het nieuwe bestuur protesteerde, alleen één een Israeliet, van wien Pius IX getuigde dat hij de meest christelijke was van de christelijken van het Kapitool! Van den geest van het Romeinsch college werd rechtens ontaigend, moest den Naam van den God-mensch geschrapt worden; het onderwijs der religieuzen aan banden gelegd; 134 religieuze communiteiten ingericht voor wereldlijke doeleinden en een honderdtal kerken werden gesloten en de kerkelijke goederen verbeurd verklaard en zoo werd de clergé verarmd, werden de roepingen tegengegaan, de deuren der aristocratie gesloten, hun invloed bij het volk verminderd. En nu, nu zucht Italië onder den last van liberalisme, socialisme, anarchismus. Aan wie de schuld? Men willigt de eischen in van wie men erkent, dat zij meer vragen dan hun rechtens toekomt, maar wanneer het geldt de rechten van hen, verlaagd tot de beklagenswaardigen onder het proletariaat, de rechten van de geestelijken, die slechts een deel vragen van hun eigendom, een deel van hetgeen hun volgens recht en billijkheid toekomt, van hetgeen hun vroeger ontstolen is, dan talmt men, dan draalt men.

Aan het grootste gedeelte der pastoors deelt men slechts een jaarlijksche som uit van 1000 lire, aan de onderpastoors van 350 lire, en de overige geestelijkheid moet zich nog met minder tevreden stellen. En als men dan weet, dat een lire in de tegenwoordige omstandigheden niet veel meer beteekent dan een Hollandsch dubbeltje dan behoeft men er niet veel meer aan toe te voegen.

Dank het herhaaldelijk schrijven van het Episcopaat, had minister Nortara verbetering beloofd, maar de eene maand verloopt na de andere, zonder gewenscht succes; mogelijk omdat men zoekt naar het gestolen geld, dat er niet meer is. Op die wijze behandelt de Staat de geestelijkheid, ... [illegible] ... voor het onderhoud der geestelijkheid en den katholieken eeredienst.

Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap.

De *Corrier de Genève* vertelt, hoe in de fabrieken van Saurez te Arbon de roode arbeiders hun beginselen duidelijk maakten aan hun christelijke kameraden. Zij dwongen en praamden ... om lid te worden hunner organisatie en dit gelukte bij een zevental, doch bij twee niet. Zij verdienen te worden genoemd: Bon... en Kümin weigerden. Toen wendden de roode arbeiders zich tot de directie en eischten het ontslag der twee ... De directie gaf daarvoor geen reden, ... verwoog, wat in ... over vrijheid wordt beweerd.

Het slot was, dat de beiden gebrouwen door hun medearbeiders uit de fabriek werden gegooid.

Er is meer van dien aard, telkens weer.

De Italiaansche priestervereenigingen hebben tot minister-president Nitti een gezamenlijk schrijven gericht, waarin met kracht wordt geprotesteerd en hulp wordt ingeroepen tegen de tirannieke overheersching der Italiaansche syndicalisten.

In het schrijven wordt o. m. gezegd: Wie niet buigt voor de nieuwe tirannen, wie niet tot hun vereenigingen toetreedt, wie zich niet op hun partijbladen abonneert, wie de kerk niet vaarwel zegt, wie zijn vrouw en kinderen niet uit de kerk houdt, wie, in één woord, niet voor het afgodsbeeld van het syndicalisme de knie buigt, is onherroepelijk zeker tot hongerlijden veroordeeld.

Op duizenderlei wijzen wordt men geboycot, bespottelijk gemaakt en in zijn leven en bezittingen bedreigd.

Dit alles geschiedt onder de oogen der autoriteiten, die alles laten gaan, alles veroorloven, terwijl zij nimmer op de dag aan dag voorkomende schendingen van de natuur- en burgerlijke rechten acht schijnen te slaan.

Wij eischen voor niemand bijzondere voorrechten, maar wij verlangen, dat het volk door de regeering, die daartoe den plicht en ook de middelen heeft, wordt beschermd. Uwe Excelentie kan niet langer ten opzichte van dit omwentelingsspel onverschillig blijven; hetwelk zoo het niet onmiddellijk door een wet wordt beperkt, onfeilbaar zeker het land onzer vaderen en de beschaving van vele eeuwen met den ondergang bedreigt.

De dure kranten.

De Fransche dagbladen gaan hun prijs verhoogen vanwege de duurte van het papier. De socialistische *Humanité* wil dat de regeering bij besluit een minimum prijs zal vaststellen, berekend naar de werkelijke kosten. Anders zullen, zoo beweert de „Humanité", de groote bladen met verborgen hulpbronnen al te gemakkelijk, door hun prijzen beneden den kostprijs te houden, aan de „onafhankelijke" bladen een oneerlijke concurrentie aan kunnen doen. Om de pers niet in de verleiding te brengen onzuivere geldsubsidies aan te nemen van officiëele zijde en van financiëele en industriëele onderneming of kwade praktijken te betrachten om aan geld te komen moet de staat den prijs van de kranten verhoogen en op een naar verhouding gelijk tarief brengen.

De noodzakelijkheid van bescherming tegen verleidingen wordt een veel gebruikt, zij het ook niet zeer verheffend argument in Frankrijk.

Het hoofdargument, dat door de parlementsleden zelf gebruikt werd om de verhooging van hun schadeloosstelling te rechtvaardigen was ook het betoog, dat de parlementsleden door een hoogere schadeloosstelling beschermd moesten worden tegen omkooping. Beneden een zekere som waren ze dus niet zoo heel zeker van hun deugdzaamheid.

De *Homme Libre* heeft een bittere grap op de duurte van het papier en den slechten stand van den Franschen wisselkoers. Men ziet op een plaatje een dagblad-directeur met de handen in de haren over den steeds stijgenden prijs van het papier. Iemand geeft hem dezen raad:

„Laat je krant op papier-geld drukken, dat wordt hoe langer goedkooper."